

Etik och moral – både ur djurägar- och försäkringsbolagsperspektiv

Det var en av punkterna vid djurförsäkringsseminariet som Svenska Försäkringsföreningen anordnade i början av juni i år.

Etiska frågor kommer gärna lite i skymundan när fokus ligger på ekonomi, teknik och försäljning. Men de är verkligen inte oväsentliga för oss på försäkringsbolagen och för våra kunder. Särskilt för oss som arbetar med skadereglering på hundar, katter och hästar är det en fråga som är på tapeten nästan dagligen.

Djuren har fått allt starkare ställning i vårt samhälle. För många är hunden eller katten deras bästa – ibland enda – vän. Att då bli tvingad att ta ekonomiska hänsyn när djuret behöver vård är svårt. Att stå med beslutet om att avliva ett sjukt djur är ännu svårare. Ibland kan det hända att man väljer att blunda för hur djuret faktiskt mår och fortsätta vården trots ett högt pris, ekonomiskt och djuretiskt.

För den ekonomiska biten svarar vi på försäkringsbolagen till stor del och kommer emellanåt in i samtal med djurägare och veterinärer kring om djuret ska avlivas eller fortsätta behandlas. Här utkristalliserar sig två extremer, dessvärre inte allt för ovanliga.

Den första kategorin utgörs av dem som vägrar att inse att det bästa för djuret vore att få somna in, men av mer eller mindre egoistiska skäl väljer att fortsätta vården, ibland påhejad av veterinären som ju lever på att vårda sjuka djur.

Den andra kategorin (oftast en hästägare) vill avliva sin häst så snart den inte presterar som man har tänkt sig. "Jag har ju köpt den som tävlingshäst och nu är den halt. Då har jag ingen nytta av den, betala ut livförsäkringen". Försäkringen försöker man använda som en slags garanti för att kunna ha en fungerande tävlingshäst, det gäller bara att hitta en veterinär som dömer ut hästen. På de flesta hästar går det att hitta något fel. Ont i ryggen av olika skäl är en vanlig utdömningsorsak numera. Och visst finns det hästar med allvarliga och obotliga ryggsjukdomar. Men många hästar skulle nog kunna fortsätta fungera i ridning eller körning, fast kanske på en annan nivå än den ägaren tänkt sig.

Eller med en annan ryttare.

En annan kategori är de som direkt missköter djuren, av okunskap eller andra skäl. Det kan röra sig om allt från rena djurskyddsärenden till sjukdomar till följd av "för mycket kärlek", för lite motion och fel kost. Det kan också röra sig om hästar som tävlas trots karenstider för medicinska preparat. Hur man som skadereglerare ska agera – om man ska agera – är ingen lätt fråga. I solklara fall av vanvård är det ju lätt, men när man hamnar i gråzonen mindre enkelt. Villkor och lag ger oss rätt att sätta ner ersättning vid grov oaktsamhet eller uppsåt, men hur avgöra det? Och det

viktigaste är ju egentligen att djuren inte fortsätter att fara illa, så en kontakt med djurägaren om att vi uppmärksammat missförhållanden är nog aldrig fel.

Vi som arbetar på försäkringsbolagen måste också se till att ha djurens bästa för ögonen, vid sidan av det ekonomiska och villkorsaspekten. Det gäller att inte förlänga handläggningstider i onödan, att inte anvisa vård för svårt sjuka djur utan att ha goda grunder för det och att allmänt vara lyhörda för veterinärer och djurägares synpunkter. Det är trots allt de som ser och känner sina djur bäst.

Med mer och bättre vård för våra husdjur ökar kostnaderna för veterinärvård och därmed också för försäkringarna. I flera år har vi i djurförsäkringsbranschen (och många andra med) undrat när smärtgränsen är nådd. När blir det för dyrt att försäkra? När blir det en "klassfråga" att ha råd med husdjur, eller åtminstone att ha råd att vårda djuren?

Dessutom ökar förväntningarna på vad försäkringen ska betala. Liksom i övriga samhället stiger kraven på trygghet och skyddsnät. Då blir det en balansgång att tillhandahålla en försäkring som ger djurägarna vad de förväntar sig, samtidigt som premien inte får vara allt för hög. När systemet fungerar borgar djurförsäkringarna för att våra husdjur får en god vård av skickliga veterinärer, och detta är vad vi alla strävar efter.

Anna Mörée